

Q. D. B. V.

DE

STVDIIS ACADEMICIS ORDINANDIS.

SECTIO I. EAQUE PROOEMIALIS.

CAP. I.

De Eruditione.

S. 1.

Cum omnibus, qui studiorum gratia in Academias veniunt, propositum esse debeat, animum eruditione in publicum profutura perpolire; opus est, ut ante, quid, & quotuplex sit ea, sciatur, quanta illam studio & industria debita consequi forte nitantur.

S. 2.

Ea vero, summatim loquendo, partim in Lingvarum peritia, partim in ar-

A

ciuntur

tium & rerum, cum divinarum tum humanarum, & quæ ad artes liberales scientias pertinent, notitia consistit; qua animus excolitur atque perficitur, ne incultu & socordia torpescat.

§. 3.

Lingvæ, quæ primum hoc pertinent, sunt vel omnibus eruditis propriæ; ut *Latina & Græca*; vel quibusdam tantum eruditis (*Philologos & Theologos* puta) utiles, ut *Hebræa, Chaldaica, Syriaca, Arabica & Orientales* aliæ. Cæteræ lingvæ, ut *Gallica, Italica, Hispanica & Anglicæ* *Theologos & Politicos* ornant quidem, ac interdum etiam *Theologos* juvant; hodie in primis, ubi multi libri *Theologici Gallici Gallico & Anglicano* idiomate exarati prostant utiles. At vero non ita necessariæ sunt, ac supra jam nominatæ, *Latina, Græca & Hebræa*.

§. 4.

Artes deinde liberales, rerumque variarum, seu divina, seu humana vocentur,

tur, *scientia*, eruditionem efficiunt variam. Quapropter eam pro rerum varietate, circa quas occupatur, distinguemus in *utilem*, *elegantem* seu *curiosam* & denique *inanem*.

§. 5.

ERUDITIONEM UTILEM vocamus, cuius usus in vita humana & sociali manifestus est; ut *Theologica*, quæ est *narrativa*, ex S. literis quippe hausta; *Moralis*, quâ animus ad vitam honeste transigendum excolitur; *Juridica*, qua lites civium juxta leges civitatis determinantur; *Physico-Medica*, qua sanitas corporis procuratur; *Mathematica* vitæ humanæ multas commoditates adfert; *Historica* rerum gestarum in Ecclesia & republica memoriam conservat; & *Oratoria*, qua viri, in sacra & civili societate apte loqui instruuntur.

§. 6.

ELEGANS & CURIOSA dici possunt, quæ hominem ingenuum ornat magis

gis humanique ingenii præstantiam arguit; ut subtilis rerum naturalium ac mathematicarum cognitio, antiquitatum variarum notitia, critica seu scientia judicandi de bonis & malis libris, literis & monumentis ingeniorum eruditorum. Huc Poëticam etiam referas. Cujus utilitas licet tanta non sit, ut citra eam vita humana minus sit felix; cultiorem tamen hanc & politiorem illam reddere, qvis eruditorum neget? cum vel condimentum, vel ornamentum vitæ adferat civili.

§. 7.

INANIS eruditio est notitia commentorum, quibus ingenia otiosa distinentur in claustris & scholis, quæque nullam in hac vita præstant utilitatem aut etiam ornamentum: ut maxima pars Philosophiæ & Theologiæ Scholasticæ; magna pars etiam Criticæ in variis scriptorum gentilium lectionibus colligendis aut censendis occupata. De qua illud *Martialis II. Epistol. 86.*

exau-

DE ERVDITIONE.

exaudiendum est: *Turpe est, difficiles
babere nugas, & stultus labor est ineptia-
rum.*

§. 8.

Præterea eruditio, ingenii & indu-
striae humanæ ratione habita, in soli-
dam seu accuratam; & tumultuariam
seu superficiariam distingvi solet.
Quando Poiret eruditionem in soli-
dam, superficiariam & falsam dispescit,
usum ejus non tam in schola, quam in
vita Christiana quærerit. Item, si res,
quæ sciuntur, sublimes & vulgares re-
spicis, alia sublimis & recondita, alia
protrita & ubivis obvia dici potest. De
quibus à nobis alibi fusiū actum est.
confer Ger. Jo. Vossii Dissertationem, que
tradit: quibus disciplinis perfecta constet
Eruditio, & Summi Viri, nostri Pufen-
dorffii libr. II. de J. N. & G. c. IV. §. 13.

§. 9.

Hic in feligenda eruditione & ordi-
nandis partibus ejus, prudentia opus
est literaria; ut illa ad usum aliquem

vitæ humanæ, imprimis ad culturam animi promovendam referatur. Recte enim *Lucianus in Convivio*: ὁ δὲν ὅφελός ἐστι μαθήματα, εἰ μη τις ἀρετὴ τὸ Σίον πυθεῖται περὶ βέληνος. Nihil prodest, nosse literas, nisi quis & vitam melius disponat. Qvare *Pacuvius* aquid *Gellium l. XIII. c. 8.* dixit: Ego odi homines ignava opera, & philosophia sententia. conf. *Gellii libr. I. c. 2.*

§. 10.

Non ultima prudentiæ hujus pars est, scire eruditionis discriminem, studiorum scopum atque ordinem, quo in hoc itinere literarum progrediendum, ut diverticula, ambages & flexus devii evitentur. Magna quidem res, ipsum artium & sapientiæ studium est, sed non minor, id instituere recte, & facere gradus, & ordine vero procedere. Qvapropter cum eruditio & studia literarum latissime pateant, dignaque multa sint, quæ in scholis excolantur; pro ingeniorum habitu, pro fortunæ & status conditione, pro fine & scopo, alia

alia aliis pars seqvenda & frequentanda diligentius est. Elegantissimus hic *Edmundi Richerii libellus*, qvi *Obstetrix Animorum* inscribitur, ac prudentem docendi & discendi methodum continet, consuli meretur. Sed nobis pro Facultatū, in quas literarum studia hodie distincta sunt, varietate, ordinem usumque hujus vel illius eruditionis breviter studiosæ juventuti commonstrare, nunc animo sedet.

CAP. II.

De varietate eorum, qui bonarum literarum Studiosi in Academiis audiunt.

§. I.

OMNES, qui eruditionis causa literarum studiis incumbunt, & inde Studiosi, trito apud nos vocabulo, nunc appellantur, certæ eruditionis parti, quæ *Facultas* vulgo dicitur, operam suam potissimum addicere solent. Hinc in quatuor velut genera, secundum Facultatum nomina, illos distingvi notis-